

[Villemoes.]

foreligger til Behandling, vedtages, bliver der imidlertid ikke saa overdreven lang Tid for Folk, som har fuld Beskæftigelse i den almindelige Arbejdstid, til at gaa i Butikker og gøre Indkøb.

Det Udvalg, der var nedsat i 1932, indstillede enstemmigt det da foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting. Der var et Par Smaaændringer, som et enkelt Medlem var utilfreds med, f. Eks. den, at visse Butikker kunde holdes aabne paa Helligdage, men det endte med et Kompromis, hvorefter vi, efter at Udvalget havde stillet en Række Ændringsforslag, tiltraadte den Lov, som nu er gældende. Det er klart, at det drejede sig om et Kompromis, ligesom Tilfældet synes at være med den Betænkning, der her er afgivet af den nedsatte Kommission.

I sin Fremsættelsestale forleden sagde den højtærede Handelsminister, at skønt den nugældende Lov kun er faa Aar gammel, er der dog fremkommet stærke Ønsker om Ændringer. Den højtærede Minister meddelte ikke nøjagtigt, hvorfra disse stærke Ønsker var kommet. Var det fra Forbrugerne, fra det køvende Publikum? Det var det vist næppe. Var det fra Detailhandlerstanden? Det var det vel heller ikke. Den højtærede Minister sagde blot, at der var fremkommet stærke Ønsker. Jeg vil mene, at de stærke Ønsker maa være kommet fra Handels- og Kontormedhjælperforbundet, og det er der vel heller ikke noget at sige til. Jeg ser for Resten i Kommissionsbetænkningens Bilag 4 — det findes Side 52 —, at Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund har stillet Forslag om Ændringer af Lukketidene. Det er i og for sig et ganske mærkeligt Bilag. Det er ikke engang dateret, det udtrykker bare nogle Ønskemaal fra Forbundets Side. Dette Forbund har jo været repræsenteret i Kommissionen ved to Medlemmer, og der har i det hele taget i denne 27 Mands Kommission været en meget fyldig Repræsentation for Medarbejderne i Forretningerne. Man maa derfor formode, at Medlemmerne, naar de har besluttet sig til at stemme for Kommissionens Indstilling, har været enige om, at det, man her var naaet til, var acceptabelt, ellers maatte man jo have taget Særstandpunkt. Men i og for sig kan man kun hilse med Glæde, at ogsaa Kommissioner under de vanskelige Arbejdsvilkår, det offentlige Liv i vore Dage har, kan enes, ligesom det er vor Bestræbelse her paa Rigsdagen saa vidt gørligt at blive enige om de Ting, der skal fremmes. Under friere Forhold har Mindre-

tal jo en nok saa god Baggrund for at fremsætte Særmeninger, og jeg synes derfor, det er godt, at man her er kommet under een Hat. Paa den anden Side forekommer det mig noget ejendommeligt, at et saadant udateret Bilag er optrykt, naar ikke de andre i Kommissionen repræsenterede Interesser har nævnt deres principale Ønskemaal. Man har optrykt dette Bilag, men ikke noget Bilag, i hvilket f. Eks. de butikshandlende giver Udtryk for, at de ogsaa kunde have ønsket noget andet end det, man er standset ved.

Jeg mener ligesom den ærede foregaaende Taler, at det er ganske naturligt, at det af Handelsministeren fremsatte Lovforslag er ganske enslydende med det af Kommissionen af 1938 udarbejdede Forslag; det forekommer mig, at det maa faa en stærk Indflydelse paa Rigsdagens Stillingtagen til Sagen. Jeg synes ogsaa, at Forslaget har en klar og overskuelig Opstilling, for hvilken man kun kan komplimentere Kommissionen.

Selve Lovforslagets Titel er jo den kortest mulige, idet den kun er paa eet Ord. Den er maaske for kort. Titelen paa den nugældende Lov „Lukketid for Butikker, Lagre m. v.“ er ikke nogen smuk Titel; men jeg mener, at Indholdet blev dækket bedre, hvis man i Stedet for „Lukkelov“ havde kaldt den „Butikslukkelov“. Der er jo ogsaa andre Virksomheder, for hvilke Lukketiden er fastsat ved Lov.

Jeg nærer intet Ønske om her ved første Behandling af Lovforslaget at gennemgaa de enkelte Paragraffer. Det har den højtærede Minister gjort ret udførligt i sin Fremsættelsestale forleden Dag. Jeg vil blot fremhæve, at Lukketiden forbliver uforandret de første fire Søgnedage i Ugen, medens det foreslaas, at Lukketiden Fredag sættes til Klokken 20 i Stedet for som nu Kl. 19 og om Lørdagen til Kl. 17 mod nu Kl. 20.

Den ærede foregaaende Taler var inde paa, at det var et Skridt i Retning af Weekend. Ja, der er jo ikke megen Weekend i det, naar man generelt skal lukke Kl. 17, men det er en anden Side af Sagen, og jeg mener, at mange vil være enige med mig i, at man ikke helt kan lovgive paa dette Omraade som for Arbejde paa andre Arbejdspladser. Jeg tror ikke, disse to Ændringer, der er de største og mest indgribende, vil virke saa særlig behageligt eller bekvemt for Forbrugerne, og jeg vil ogsaa mene, at de rent omsætningsmæssigt vil virke noget hemmende for visse Butikkers Vedkommende, maaske mindst i den centrale